

Ρωξάνη Φέσσα (1923-2007)

Μαρία Αλεξανδράκη
Μέλος ΔΣ της ΕΕΒΕΠ Πρώην Πρόεδρος

Η Ρωξάνη Φέσσα η «Κυρία της σύγχρονης Ελληνικής Βιβλιοθηκονομίας», υπήρξε σύμβολο εργατικότητας, ευγένειας, σεμνότητας και ήθους στο χώρο της ελληνικής βιβλιοθηκονομικής κοινότητας.

Γεννήθηκε το 1923 στη Βομβάη της Ινδίας και αποφοίτησε από το Αρσάκειο στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής.

Στα χρόνια του πολέμου (1941-1942), εργάστηκε ως εθελόντρια αδελφή του Ερυθρού Σταυρού και έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση.

Από το 1943 μέχρι το 1945 παρακολούθησε μαθήματα στη Σχολή Καλών Τεχνών και από το 1947 έως το 1953 εργάστηκε στη Βιβλιοθήκη της USIS, όπου εκπαιδεύτηκε στη Βιβλιοθηκονομία από αμερικανούς βιβλιοθηκονόμους.

Ασχολήθηκε με την εικονογράφηση παιδικών βιβλίων και από το 1962 ανέλαβε τη Βιβλιοθήκη του Ιδρύματος Ευγενίδου όπου και εργάστηκε για 25 χρόνια.

Επί μία δεκαετία (1989-1999) διετέλεσε σύμβουλος της Βιβλιοθήκης του Ιδρύματος Καραμανλή, όπου ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τον θεματικό κατάλογο, ο οποίος είναι δίγλωσσος και έχει τη δομή Θησαυρού. Υπήρξε επίσης σύμβουλος στη Βιβλιοθήκη Επιστημών Υγείας του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Συμμετείχε σε πολλές ομάδες εργασίας, με σημαντικότερη αυτήν της Mesh-Hellas, όπου επιμελήθηκε τη Βιοϊατρική Ορολογία.

Έχει κάνει ανακοινώσεις στα περισσότερα Πανελλήνια Συνέδρια της ΕΕΒΕΠ, έχει εκδώσει βιβλία και έχει δημοσιεύσει πολλά άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά.

Το πνεύμα της προσφοράς που τη διέκρινε και το πάθος της για την πρόοδο της ελληνικής βιβλιοθηκονομίας δε χωρούσε στο στενό πλαίσιο της εκάστοτε βιβλιοθήκης όπου δραστηριοποιείτο. Έτσι ειδικά την περίοδο που εργαζόταν στο Ίδρυμα Ευγενίδου πέρασε το απόσταγμα της γνώσης και της εμπειρίας της στο βιβλιοθηκονομικό εγχειρίδιο «Η Βιβλιοθήκη: Οργάνωση - Λειτουργία» το οποίο συνέγραψε με την αείμνηστη Κάρυ Λίτσα και εκδόθηκε από το εκδοτικό τμήμα του Ιδρύματος Ευγενίδου το 1970.

Αργότερα, το 1978, σε συνεργασία με την Κάρυ Λίτσα και την Κλαίρη Λεντάρη επιμελήθηκαν την ανάπτυξη των ταξινομικών πινάκων της «Ελληνικής Ιστορίας» της δεκαδικής ταξινόμησης DEWEY προσφέροντας μια σημαντική υπηρεσία αφενός καλύπτοντας μία επιτακτική ανάγκη των ελλήνων βιβλιοθηκονόμων και αφετέρου ανοίγοντας το δρόμο για μια σειρά διορθώσεων και αναθεωρήσεων στην πρωτότυπη αμερικανική έκδοση.

Η σπουδαία αυτή προσπάθεια εκδόθηκε από την

ΕΕΒΕΠ και αποτέλεσε μια από τις σημαντικότερες εκδόσεις της Ένωσης με θετικό μάλιστα αντίκρισμα στο ταμείο της!

Είχα την τύχη να συνεργαστώ μαζί της την τελευταία δεκαετία και συγκεκριμένα από το 1998 όταν συνεργαστήκαμε στην Επιτροπή βιβλιοθηκονομικής επιμέλειας της ελληνικής έκδοσης της Δεκαδικής Ταξινόμησης DEWEY που εκδόθηκε από το Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης (ΕΚΤ) το 2001.

Ήταν υπεύθυνη για τη κατηγορία της ιστορίας και ιδιαίτερα της ελληνικής ιστορίας.

Η συνεργασία μαζί της ήταν ιδιαίτερα δημιουργική και όλοι οι συνάδελφοι και συνεργάτες της Επιτροπής πήραμε πολλά χρήσιμα στοιχεία από τις πλούσιες γνώσεις της και τη μακροχρόνια πείρα της, μα πάνω απ' όλα πήραμε μαθήματα ευγένειας και καλοσύνης. Δε θα ξεχάσω ποτέ όταν ολοκληρώσαμε την έκδοση DEWEY, για το συντονισμό της οποίας ήμουν υπεύθυνη, που με ανακούφιση της εξομολογήθηκα ότι κάναμε πραγματικότητα ένα όνειρο χρόνων και επιτέλους τελειώσαμε. Εκείνη με τη χαρακτηριστική και λιτή φωνή της μου απάντησε «ότι μπορεί να τελειώσαμε το DEWEY, άσε που νομίζω πως είμαστε ακόμη στην αρχή, πρέπει όμως να βάλουμε μπροστά την έκδοση ενός δίγλωσσου Θησαυρού γιατί είναι ένα απαραίτητο εργαλείο για τις νεότερες γενιές των συναδέλφων».

Θυμάμαι πως με επισκέφθηκε με τα χοντρά τετράδιά της τα οποία περιείχαν τεχνικούς κυρίως όρους τους οποίους η ίδια είχε επεξεργαστεί και μου τα κατέθεσε για την Επιτροπή Ανάπτυξης τους Θησαυρού. Εκείνη ήταν άλλωστε που έβαλε την ιδέα στην ομάδα εργασίας Βιβλιοθηκονομικών Εργαλείων και στη διεύθυνση του ΕΚΤ και καταθέσαμε την πρόταση για τη δημιουργία του «Θησαυρού Ελληνικών Όρων».

Η Ρωξάνη Φέσσα ήταν μια γυναίκα όμορφη, γοητευτική και γενναία. Ενώ γνώριζε το σοβαρό πρόβλημα που την ταλάνιζε με την υγεία της, μέχρι την τελευταία στιγμή της ζωής της έδινε τη μάχη με θάρρος και αξιοπρέπεια.

Αφού πήρε τη μεγάλη χαρά να αγκαλιάσει το πρώτο της δισέγγονο, έφυγε όρθια και χαμογελαστή για μια βόλτα... στο φεγγάρι.

Καλό σου ταξίδι Ρωξάνη!